

יגרתִי פֶּן יִלָּךְ גַּם הוּא מֵאַתְנֹו
 בְּלֹא בִרְכַת הַפְּרִידָה...
 כֹּה נֹגוֹת הָעֵינִים:
 בְּזוּיוֹת הַפֶּה מְרִירוֹת נִצְפָּנָה;
 בְּשִׁעְשׁוּעֵי תִינוּקוֹת יִסְתַּכֵּל רְצִינִי,
 יִגְעַשׂ וּלְפֶתַע יָדָם, כְּאוֹמֵר: הַכֹּל אֶחָד...

וְעָרֵב יִהְיֶה וּבְמִסְבַּת חֲבֵרִים מְקוֹמוֹ יִפְקֹד.
 וְנִשְׁכָּה הַבִּטָּחָה כְּפֶתֶן.
 וְהוֹרִים נְתֻרֹמָם כָּלְנוּ,
 וְחֻרְדָּנוּ לְחֻדְרוֹ וְהוּא אֵינָנו,
 וְעַל גְּבִי הַשְּׁלָחַן
 אֶחָרוֹן מִכְתָּבוֹ יִלְבִּין...

מתוך "שירת רחל"

מאיר אינו

כולנו כואבים את כאבה
של משפחת ריפקינד

בית כפר הנשיא

Say now a little
Prayer for me,
Oh mother of the Earth,

Grant me with your love
and your open heart,
Grant me with your smile
and your life within.

רותי ארז (ליפשיץ)

אימרי עתה למעני
תפילה קטנה
הו, אם האדמה,

העניקי לי באהבתך
ובליבך הפתוח,
העניקי לי בחיובך
ובחיין פנימה -

(תרגום מאנגלית)

מאיר'קה -

דמותך הקטנה
לא משה מראשי
השבוע,

שש שנים ישבת מנלי,
רזה, מתעניין, מעורב.
הכיתה ברובה התפזרה בעולם -

אתה נשאר כאן תמיד.

אנגה

מה נשמע?

הקדמה

אין מה לומר למשפחה, שאסון כבד כל-כך פגד אותה. אפשר רק ללחוץ יד. להישאר בסביבה כדי לעזור. להקריין חום ואיכפתיות. מילים - אין. והדבר מתבטא בצורה מוחשית מאוד, כשתא-הדנאר של העלון נשאר ריק כמעט. למשפחה במורחבת, שהיא הקיבוץ, אין השבוע כוח להתפלמס, לבקר, לעסוק ביום-יום. יהיה הגליון המצומצם הזה יד למאיר.

המערכת

מה נשמע

מה כבר אפשר לכתוב אחרי השבוע הזה? על הכול מעיב האסון שפקד את משפחת ריפקינד. ליבנו אתכם - גוסטי, רג'ו, חגי, תמר, דוד ושאוּלי ומשפחותיכם. כן, גם שאוּלי כאן, אחרי הרבה זמן, ורק חבל שבנסיבות כאלה.

וכל יתר החדשות, אם יש כאלה, אני משאירה לשבוע הבא.

שבת שלום

שניפגש רק בשמחות.

יעל נ.

רק דבר אחד, שלא מצדיק דיחוי: השבת יתקיים זה הפעם הרביעית ברציפות טורניר ברידג' לזכר דייב, שבו משתתפים שחקנים מהגליל והעמקים. גדעון, שגם הוא מבקר פה, בוודאי יעניק את הגביע לקבוצה המנצחת.

חזל טוב... חזל טוב

ל מ ל י ה ו ל ד ת

14.1. אסתר נצר

15.1. איתן במלי

17.1. שרית וולפין

19.1. רות גולן

20.1. צביה כץ

עופר ניצן

רז לבנקופף (בכדת משפ' כהן)

ל מ ל נ ל ש ו א ל י ן

14.1. שריטה וג'ו סינה

18.1. דוידה ואברהם בלר

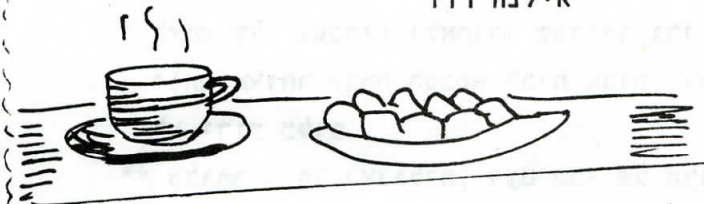
* * * * *

נננ "המרכז הזרוק" נננ

בשעה טובה, "חנות יד שנייה" שלנו החליפה את מקומה ואת שמה. היא עברה מה-Appletree-hut למתפרת הילדים הישנה, הנמצאת מול הבית של מקס חייט. כבר לא קוראים לחנות "יד-שנייה", אלא "המרכז הזרוק", כי יש לנו הרבה דברים חדשים ומצפים לעוד. המחירים סבירים ואם החפץ לא נמכר תוך חודשיים - יירד המחיר.

אז... "המרכז הזרוק" ייפתח ביום שבת, 13.1.1990, בשעה 11.00 בבוקר, במעמד חגיגי ובבוכחות כל המי ומי. כמובן, יהיה כיבוד, לא רק בשבת זו אלא בכל שבת בבוקר נמקונו שזה ימשוך עוד קונים. אפשר להביא עוד שמונצ'ס (כמו מתנות חתונה, בגדים במצב טוב, משחקים ואפילו ספרים). אל תשכחו להביא פינקס-צ'קים. להתראות!

הצוות המסור
קרול ל., רות נאי, פרנקי, רג'י,
אילנה רוז

קול מעבר לזמן ולמקום

לפני מספר ימים הגיעה אלי בדואר מעטפה חומה רגדרלה, מכתובת לא ידועה לי בגרמניה. המחשבה הראשונה (ניחשתם) היתה - "מעטפת-נפץ", אבל משקל המעטפה היה סביר וגם נפתחה קצת בצדדים. בידיים מוסטות הצידה פתחתי - ושלפתי חוברת ומכתב.

במכתב מודיעה לי אישה גרמנייה צעירה, חובבת חקר הסביבה, שהיא כתבה עבודה על משפחת דודי, שגר בזמנו בכפר קטן ליד פרנקפורט, שהיא תושבת בו, ובמעטפה גם העתק העבודה. מסתבר שנקודת המוצא למחקרה היתה חבילת מכתבים ומסמכים, שנמצאה בעליית גג באחד מבתי הכפר. כל-כך נזדעזעה מקריאת החומר הזה, שהחליטה לחקור את תולדות המשפחה.

והנה בין המסמכים, המעידים על מגורי המשפחה בכפר זה 150 שנה, ובין המכתבים על ענייני יום-יום - פתאום כתב-יד מוכר מימים עברו: מכתב מאבא אל אחיו.

תוכן המכתב, כמובן, מדבר בעד עצמו והשאיר אותי מצומצמת ומזועזעת.

אנגה

תרגום של מכתב שכתב אבי יום אחד לפני שנשלחו הורי 'למזרח' - א.ס. (התאריך גם במקרה או לא במקרה, בדיוק 3 שנים אחרי ליל הבדולח)

דיסלדורף, 8 נובמבר, 1941.

משפחה יקרה!

היום קיבלנו את גלוייתכם ובה המודעה על העברתכם לדירה אחרת. מחר אנחנו עוברים דירה, כלומר נודדים לדירה חדשה - עם קצת מטלטלים, למרחק של 700 ק"מ מפה, מזרחה, למינסק. קודם דיברו על מקום בין ורשה ללובלין. היום אומרים שזה למינסק, ברוסיה הלבנה. אין שום טעם לאמור אפילו מילה אחת על עובדות אלה - או שיבוא הזמן ונשוחח על כך ביחד, או שכבר לא נשוחח - גם על זה. צריכים לקבל את הדברים בקור רוח. פעם יהיה שוב שלום בעולם - נקווה שגם בשבילנו. יותר מזה לא ארצה או אוכל לקוות.

אני גם מאחל לכם שבינתיים תהיה זאת לכם העברת דירה יחידה, ושתשארו בריאים. בו זמנית אכתוב גם הביתה * . הלואי שאמא ופאולה יורשו להישאר בבית שלהם, ושיתרחש תפנית לטובה לכולנו. לא נוכל לצפות את העתיד, ונשתדל להסתדר על הצד הטוב עם הכל. בינתיים אני מיחל לעתיד טוב יותר לכולנו.

עד כמה שאפשר ננסה להישאר בקשר. עם הילדים בחוץ ** יש לשער שלא נוכל להתקשר, לפחות בהתחלה. לטווח הרחוק נוכל אולי בכל זאת עוד לעזור איש לרעהו. להתראות תשארו בריאים, ותהיו ברוכים.

שלכם,

מקס

* לאמא שלו (סבתי) ולאחותו שעדיין גרו אז בכפר הולדתם. יותר מאוחר עברה הסבתא לבית אבות, ומשם בגיל 87, נלקחה למחנות. על הדודה לא ידוע כלום.

** כלומר איתי באנגליה, ועם הבן של הדוד במונטוידאו.

מפי אריק א.

אינני יודע מדוע מחשבותי על נוקי מתמקדות בעיקר בתקופת ההכשרה באנגליה. אולי מפני שזאת היתה תקופת הנעורים, כשהכל תוסס, הכל מלא תקווה-יום אחד, ויאוש תהומי למוחרת, ויש אמונה ביכולתה של חבורה שכזאת של נערות ונערים יהודיים לחולל נס ולשנות את פני העם היהודי. ועשינו את זה. לנוקי, לאירין, לרבים מן הוותיקים של קיבוץ זה, הזכות לומר בגאווה שהיינו בין החולמים והמגשימים יחסית, שעזבו בית חם, משפחות אוהבות, קריירה במדינה ממוסדת, ועלינו למקום יפה-נוף אך שכוח אדם כמעט. לנוקי היה חלק בזה. נוקי היה בחור חזק וחסון, שהפך תוך זמן קצר לאחד הטרקטוריסטים המעולים של הכשרת תנועת "הבונים" באנגליה - 'שמריהו'. קשה להחזיר את מחוגי השעון למעלה מארבעים וחמש שנה אחורנית ולהעלות מערפילי העבר נוקי שיין צעיר, גבוה, בעל שרירים ודעות נחרצות. נוקי כחבר בתוך חבורה מתלבטת בבעיות שוויון, בשיחות אל תוך הלילה על מדוע פלוני זורק את האופניים שלו בשובו מן העבודה ולא מטפל בהם כראוי - הרי בלי אופניים אין עבודה, ועבודה היא חיינו. וחיינו זה הוא, אשר מתגעגע לנערה ההיא והנערה ההיא מתעלמת מקיומו. ואז הוא יושב בחדר שנקרא 'כללי' ומסתכל באודים העשנים שבתוך האח ונאנח אנחה גדולה. ואולי מאוחר יותר בוכה חרישית במיטתו שבחדר, בו ישנים עוד ארבעה-חמישה בחורים, שאולי אף הם בוכים בגלל אותה נערה לא איכפתית. שם ישבנו ושם בכינו בזוכרנו - לא ציון ולא ציונה - איך קראו לה בעצם? היא בטח לא נשארה בהכשרה, רבים לא נשארו בהכשרה, רק בעלי רצון ובעלי אמונה נשארו, נשארו עד עצם היום הזה.

זכור לי יום כזה גשום וקר, כשנשלחנו - נוקי ואני - לפזר סידן או פוספטים או משהו כזה בשדות שהשתרעו עד לאופק. כזה היה מחוז וילטשייר, שבו היתה ההכשרה שלנו. נוקי הטרקטוריסט ידע מה שיש לעשות ואני הצטרכתי לעזור לו לשפוך אבקה לבנה לתוך ארגז ארוך, בעל גלגלים, המחובר לטרקטור. לנוקי היו ידיים גדולות ולי ידיים די קטנות, נוקי גבוה, ואני - אני. נוקי אווז בקלות את השקים, ואני מתקשה. נוקי שואל אותי למה אני לא עובד ואני משיב ברוגז, שאני עובד לא פחות ממנו. האווירה מתחממת ואנחנו כמעט מגיעים למכות. הגשם מתחזק ונוקי המנוסה לוקח שני קלשונים ותוקע אותם במאונך בצידה של ערימת חציר. על הקלשונים הוא מותח שק ריק, ומתחת גג רעוע זה שנינו יושבים, זועמים וזועפים ושותקים. חוק הוא שכאשר הגשם הופך מטפטוף טורדני שכיח לגשם של ממש, מפסיקים לעבוד - איזה תענוג. כל היום עבדנו בשקט מתוח. בצוה-ריים ישבנו ואכלנו את הסנדוויצ'ים זה ליד זה מתחת לשק העלוב ולא ניסינו אפילו להחליף סנדוויץ' תחת סנדוויץ' - ממרח בוטנים תמורת גבינה עם קטשופ או סרדינים במקום ריבה. בסוף היום, לפני שנסענו באופניים הביתה אחרי שסיימנו את עבודתנו, נשבחנו לא לדבר זה עם זה לעולמים. כאלה הם פני הנעורים.

(המשך בעמ' 7)

לכל הכשרה היה זיכרון תרבותי משלה; לגורזי לזי זכנת יוצרים על היזג' - הסקטש המאולתר; בחרת אדר' בילו את שעות הפנאי בהעבודה בדיננים ושיחות על מה שקרל מרקס אמר לאנגלס, והאם הציונות עולה בקנה אחד עם תוכנו של המניפסט הקומוניסטי; ובשמריהו הלכנו לאופרה הקומית-פוליטית, המבוססת על אריות ידועות, שלהן חובר תמליל אקטואלי. לבוקי היה קול בריטון נהדר בימים ההם והוא הופיע בהצלחה, כשתנועות ידיו הטבע-יות מוסיפות מימד לתפקיד זה או אחר.

בוקי עלה ארצה ונשאר חבר באמן בקיבוץ זה כל ימי חייו. היו רבים שלא עשו את זה, הם בשהו בהכשרה או במסורה או בתקופת הצנע - בוקי נשאר.

לבוקי ולי היו חילוקי דעות גם כשימי בעורינו היו הרחק מאחורינו. חילוקי דעות אלו היו קשורים בחינוך. אני כמחנך והוא כאבא אוהב את בנותיו ואת בנו - לא הסכמנו, פשוטו כמשמעו. אבל בוקי ידע להתעלות. לפני כשנה, כשנתקלתי בבוקי ואיריין מטיילים במדרכה המקיפה את הקיבוץ, עצר אותי ואמר: "אני יודע שלא היינו בדעה אחת בהרבה דברים במשך השנים, אבל אני חייב לומר שהמאמרים שאתה כותב ב'דברי' על עקרונות הקיבוץ מבטאים את ה'אני מאמין' שלי. אני יודע, וזה כואב, שאני לא יכול לתרום כמו שהייתי רוצה ואני יודע שרק בקיבוץ אדם מוגבל יכול להיות."

אריק א.

ס פ ר י ם - המשך גל' 8

Mystery	The Confession of Brother Haluin	Peters Ellis	**
Computers-Complexity -Reality	The Dreams of Reason	Pagels Heinz R.	**
Travels with Black S. African Reporters	Dateline Soweto	Finnegan William	**
Jews in the Motion Picture Industry	An Empire of Their Own	Gabler Neil	**
Life & Works of Author	In Praise of Imperfection	Levi-Montal ini Rita	**
4 Centuries of an Uneasy Encounter	The Jews in America	Hertzberg Arthur	**
Guide Book	India. A Travel Survival Kit	Crowther Geoff	
Suspense Novel	The Fury of Rachel Monette	Abrahams Peter	
" "	Winter Hawk	Thomas Craig	
Novel	Tender is the Night	Fitzgerald F. Scott	
Fantasy Novel	Weaveworld	Barker Clive	
Novel	Points of Light	Sexton Linda G.	
"	Heiress	Dailey Janet	
Essays	My Country and the World	Sakh rov Andrei D.	

* מהירושה של סוזי נמטי ז"ל

** מתנה מאת משה לינטון

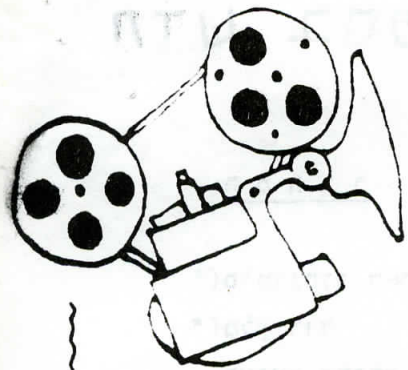
ה ת ו כ ן

ש ם ה ס פ ר

ה מ ח ב ר

מדריך עצמי להתגבר על הסרטן	(*) קונקורדנציה לתנ"ך	(*) סימונטון קארל ועוד
רומן על חלוצים בהתישבות	לשוב להיות בריא	(*) מלץ דוד
תיעוד ועיון בנושא השואה	מעגלות	באואר יהודה ועוד
אוטוביוגרפיה	ילקוט מורשת	דורון אברהם
רומן העפלה	מדינת הרווחה בעידן של תמורות	בר-חיים אביעד
תולדות חיפה	ניהול משאבי אנוש	איאקוקה לי
רומן	איאקוקה: הצלחה נוסח אמריקה	יוריס ליאון
דמיון ושוני בין התנועות הקיבוציות	אקסודוס	נדבה יוסף (עורך)
	חיפה, אוליפנט והחזון הצינני	שלדון סידני
	הימור כפול	שטאל אברהם
	ערבית מדוברת עברית	רוזנר מנחם ועוד
	אפיקי הסוציאליזם הקיבוצי	(*) מהירושה של סוזי נמט

Novel - W.W.2	Requiem for a Wren	Shute Nevil *
Novel	The Banker	Waller Leslie *
"	The Assassins	Oates Joyce C. *
Techniques for Speechmaking	How to Hold an Audience in the Hollow of your Hand	Fettig Art
Novel	Closing	Fairbanks Zoë
"	Ways and Means	Cecil Henry *
"	Mephisto	Mann Klaus *
"	Too Much Too Soon	Biskin Jacqueline
"	A Woman of Her Times	Scrimgeour G.J.
"	Rite of Spring	Greeley Andrew M.
New Approaches to Health Care for an Aging Population	-Koff Theodore H.	**
Strategic Planning for Public & Non-Profit Organizations	-Bryson John M.	**
Memoirs of an Israeli Lawyer	In My Own Way	Salomon Ya-akov *
Historical Novel	The Arm and the Darkness	Caldwell Taylor *
Novel	No Comebacks	Forsyth Frederick
"	The Heart of the Matter	Greene Graham *
"	Crescent Carnival	Keyes Frances P. *
"	Circles	Mortman Doris *
"	Them	Oates Joyce L. *
Memoirs	The Heart Has Its Reasons	Windsor, Duchess of *

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: הַנֶּאֱשָׁמִים THE ACCUSED

בימוי: ג'ובנתן קפלן

משחק: ג'ודי פוסטר, קלי מגיליס, ברני קולסון

דרמה עשירה היטב בנושא מאוד סנסציוני, שקל להחליק עליו. נושא האונס טעון בקודים התרבותיים שלנו. מאיפה שלא תסתכל עליו, לא תמצא תמימות-דעים. וכמגוון הסטרייטיפים, כך גם מגוון האשמים. מי אשם? האם קבוצת האנסים הצעירים חמומי-המוח? או אולי אלה שעודדו אותם לכך? ואולי היתה זאת בעצם הנאנסת עצמה, שקראה להם בגופה לבוא ולאנוס אותה. כל הסטרייטיפים כולם ישנם. עכשיו צריך ללכת ולקבל את ה"אוסקרים". אל תטען, זה לא "פרקליטי אל.איי." זה לא רק הפרקליט אהוב הקהל שמנצח. זו לא רק קלי מגיליס האלנהית, שהיא סתם שחקנית גדולה, ולא ג'ודי פוסטר, שמגישה דמות שלמה של מלצרית קטנה, כל-כך שלמה - עד שהאוסקר המיוחל, שהגיע בסופו של דבר, הגיע לה בצדק. זה פשוט כל הסרט שעשוי נכון וזורם נכון למקומות הנכונים, הפחות מניפולטיביים של הנושא הפרובוקטיבי הזה.

בקיצור ולעניין - דרמה טעונה חומר-נפץ נמרתקת לכל אורכה.

בשבוע הבא: "גברת מס-הכנסה".

ו. (וייצמן) סרטים

מקשרות ליחידים

לחברים המעוניינים,

אביבה גולדברג מסיימת תקופת פעולתה כמקשרת יחידים. ברצוננו להודות לה מעל דפי העלון שלנו.

עבודה זו דורשת רגישות ונחישות. לא קל לעשות אותה!

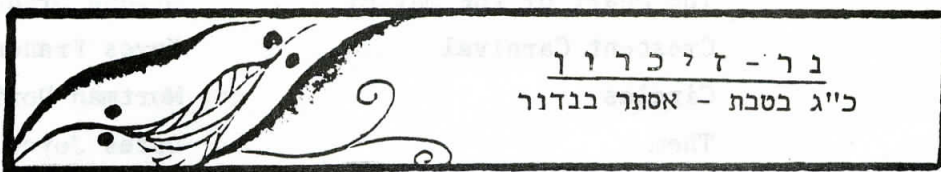
רותי מרכס ונטע אלמן תחלפנה אותה בטיפול בהעברת מידע הקשור לנושא ובהוצאות הכרוכות בפעילות.

שריטה
ועדת החברה

לימודים ארוכים

הרשימה ללימודים ארוכים בשנת תשנ"א תיסגר ביום ג', 16 בינואר ש.ז.

ועדת ההשתלמויות

נר - זיכרון

כ"ג בטבת - אסתר בנדור

מאיך - בננו ואחיבנו היקר?

בצער, יגון וכאב השארת אותנו כאן - לנסות ולהבין למה.
למה ומדוע.

הכעס, התסכול והחיפוש הנואש אחר האמת לא נותנים מנוח.
בבית הורינו אנחנו רק ארבעה - פעם היינו חמישה.
האם מצאת את הנחלה - לעולם לא נדע.
מי יתן ולא נדע עוד צער.

(דברים ליד הקבר)

ת מ ר

מילות תודה

אנחנו מודים לכולכם.

למרות כאבכם ידעתם לעטוף אותנו בשכבות שכבות של חום ואהבה,
ו לפעמים הכאב פחת.

שוב תודה לכולכם

מכל משפחת ריפקינד

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

A very sad week has passed for all of us at Kfar Hanassi, especially for those of us who have known Meir since he was born, and his parents since they were younger than he was this week. Nothing, whatever we say or do, will change the facts. We can only try and help the family by letting them know that we care.

Most people didn't even feel like writing this week, and the Divrei Ha-Kfar post box stayed almost empty.

Pauline's daughter, Ruthie Erez (Lifschitz) wrote some lines in his memory, and as they were written in English, I shall print them for you:

To Meir -	Say now a little
	Prayer for me,
	Oh mother of the Earth.
	Grant me with your love,
	And your open heart,
	Grant me with your smile
	And your life within.

I personally had an experience this week, which added to my general feeling of the inexplicability of life. I received a booklet from a young lady in Germany, who had apparently made a study of my family (in an attempt to understand what happened during the war years.) And in this work I found a photostat copy of a letter my father wrote one day before he and mother were sent to "the East". The date was 8th November 1941, exactly three years after the "Krystallnacht". You can imagine how I felt....

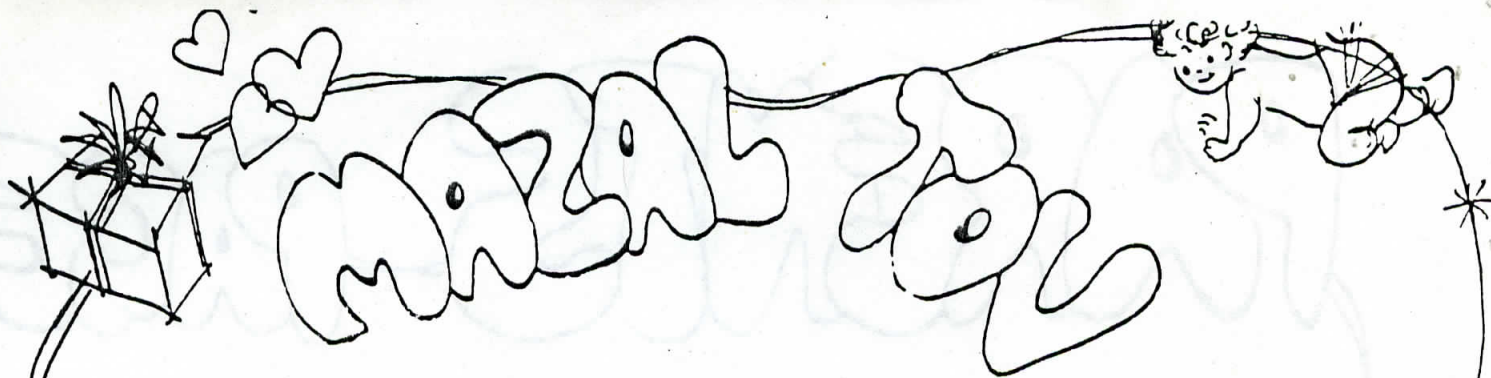
With the hope of better news next week,

Shabbat Shalom,

Inge

J A H R Z E I T

Esther Bendor - 23 Tevet

H A P P Y B I R T H D A Y

14.1.90. Esther Netzer
15.1. Eitan Namali
17.1. Sarit Wolfin
19.1. Ruth Golan
20.1. Ts'viah Katz
Ofer Nitzan
Raz Levenkoff (granddaughter - M.Cohen)

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

14.1.90. Sarita & Joe Cina
18.1. Davida & Abraham Beller

NOTICE - The second-hand shop, which has changed its name to 'bargain-centre', has moved house, and tomorrow morning there will be an 'official' opening ceremony at 11.00. The new abode: the wooden hut which used to be the sewing shop for children's clothes (Irene, Riva, etc.)
Carol Lopov, Ruth Ney, Frankie, Reggie, Ilana Rose.

FILM OF THE WEEK: T H E A C C U S E D
with: Judy Foster, Kellie McGillis, Bernie Colson

The story of a rape trial - from the point of view of the perpetrator and the victim, which won several Oscars in its time. It deals with the subject intelligently and sensitively.

T O N I G H T !!

